

عنوان مقاله:

بازتاب عشق معنوی در دیوان اسیر فروغ فرخزاد

محل انتشار:

کنفرانس بین المللی رویکردهای نوین علوم انسانی در قرن 21 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

توران محمدی - دکترای زبان و ادبیات فارسی دانشگاه سیستان و بلوچستان

الهام ابراهیمی - کارشناس ارشد زبان و ادبیات فارسی دانشگاه کردستان

مسعود باوان پوری - دانشجوی دکترای زبان و ادبیات عربی دانشگاه شهید مدنی آذربایجان

خلاصه مقاله:

عشق باشکوه ترین نماز انسان در برابر خالق است. در ادب عرفانی ما، یکی از مراحل هفتگانه سلوک به سوی حق است عشق خواه حقیقی و خواه مجازی، انسان را به سوی کمال سوق میدهد. این خاصیت بار امانت خداوند بر اشرف مخلوقات است که تمام آمال او را به یک آرزو منتهی میبخشد و برای او یک چیز یا یک کس را نقطه‌ی آماج قرار میدهد تا قلبی دلش را یکسو و آی ینش را توحید و یگانه پرستی سازد. فروغ فرخزاد از جمله شاعران پیرو نیماست که درون مایه شعر خود را لبریز از احساسات زنانه و خواسته های عام انسانی میکند. هسته‌ی اصلی شعر او عشق است و او تمام مخلوقات این عشق را با تمام وجود تمنا میکند. نگارندگان سعی بر آن دارند تا با جستاری در دفتر اشعار فروغ فرخزاد و کتب موجود، چگونگی رسیدن به این نگرش معنوی از طریق عشق زمینی را مورد بررسی قرار دهند. در این مقاله سعی بر آن است که با تامل در نمونه‌های شعر دیوان اسیر فروغ فرخزاد و مباحث مربوط دیگر که در مقاله حاضر آمده است راه رسیدن به سوی کمال از طریق عشق و احساسات زمینی مورد توجه قرار گیرد.

کلمات کلیدی:

فروغ فرخزاد، دیوان اسیر، نگرش معنوی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/641687>

